

РЕШЕНИЕ

№ 8367

гр. София, 11.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 10.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **12429** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата ЗДвП.

Образувано е по жалба на Г. В. Г., ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], №10 - срещу Заповед за прилагане на ПАМ №3784/14.11.2024г., по чл.171, т.2а, б.“Б“ от ЗДвП на по чл.171, т.2а, б.“Б“ от ЗДвП на мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е наложена ПАМ- временно спиране от движение на ППС за срок от 6 месеца.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е неправилна и незаконосъобразна, издадена в противоречие с материалния и процесуалния закон. Излагат се аргументи за липса на мотиви свързани със срока на наложената ПАМ. Иска се от съда същата да бъде отменена. Претендират се разноски. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, процесуалният му представител е депозирал становище, в което се иска отмяна на процесната ПАМ.

Ответникът - мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР – в съдебно заседание не се представлява, депозирал е писмен отговор на жалбата, от процесуален представител на ответника. В същият се прави искане за отхвърляне на жалбата, излагат се подробни аргументи и се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните поделото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 13.11.2024г., в 23.45ч. в [населено място], на бул. М. с посока на движение от бул. С. към бул. Б. шосе, водачът Г. В. Г. в качеството му на собственик управлява МПС - „Пежо“ модел „3008“ с рег. [рег.номер на МПС] , не спира на подаден сигнал /стоп палка/ и ускорява скоростта на кръстовището на бул. Б. шосе и ул. А. Е. навлиза и преминава на червен сигнал на светофар и след като е спрял за проверка на бул. Б. шосе отказва да бъде проверен с техническо средство Drug Test 5000 STK с фабричен номер ARPK 0021 и Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер ARPM-0390. Издаден му е бил и талон за медицинско изследване № 288509 от 14.11.2024г. за ВМА [населено място]. В последствие Г. не е извършил назначеното му медицинско изследване.

За установените нарушения е бил съставен АУАН серия ГА № 3350118/14.11.2024г.

Въз основа на АУАН, била издадена ЗППАМ №3784/14.11.2024г., по чл.171, т.2а, б.“Б“ от ЗДвП на мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, е наложена ПАМ прекратяване на регистрацията на ППС, за срок от 6 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Видно от представените с административната преписка заповеди, с които са определени лицата, които следва да осъществяват контрол по ЗДвП, оспореният пред съда акт е издаден от компетентен административен орган.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същата съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване, поради което съдът приема, че е мотивирана. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. Не се споделят възраженията за липса на мотиви в заповедта относно срока, доколкото същият е в минимален размер и е най- благоприятен за лицето.

Процесната ЗППАМ е издадена въз основа на съставен АУАН. При наличието на АУАН, чиято презумтивна доказателствена сила, съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП не е оборена, административнонаказващият орган действа при условията на обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка.

При издаване на процесната ЗППАМ не е допуснато нарушение на процесуалните правила.

За принудителните административни мерки /ПАМ/ има уредба в нормата на чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Според нея, за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат ПАМ.

Според чл. 171, ал. 1 от ЗДвП, ПАМ се прилагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.

Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП е извършено от водача на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на същата, което се установява с АУАН, съставен от компетентните длъжностни лица по реда на ЗАНН. В случая, е налице АУАН, с който е констатирано извършено административно нарушение. Въз основа на АУАН, е издадена ЗППАМ.

В процесната заповед е посочена като основание за налагане на ПАМ разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "Б" от ЗДвП., според която прекратява се регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

В случая, за да приложи ПАМ по отношение на оспорвания, административният орган се е позовал на наличието на една от посочените в чл. 172, т. 2а, б. „Б“ от ЗДвП хипотези, а именно – водачът отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за употребата на наркотични вещества или техни аналози. Административният орган е приел за осъществена именно тази хипотеза, като е посочил в заповедта, че със съставения АУАН е установено, че на посочените дата и място жалбоподателят управлява собствения си лек автомобил МПС - „Пежо“ модел „3008“ с рег. [рег.номер на МПС] и отказва да бъде проверен с техническо средство Drug Test 5000 STK с фабричен номер ARPK 0021- за употребата на наркотични вещества или техни аналози в 00.15ч. на 14.11.2024г.

Това описание от фактическа страна е достатъчно да обоснове налагането на водача на управлявания лек автомобил ПАМ по смисъла на приложената правна норма и изцяло кореспондира с посоченото правно основание в ЗППАМ.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорената ПАМ е приложена законосъобразно, тъй като се установява по безспорен начин наличието на изискуемите от нормативната уредба предпоставки за налагането ѝ. Като писмено доказателство по делото е приет, без оспорване от страните, АУАН сер. GA № 3350118/14.11.2024г., издаден от мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Актът е издаден от длъжностно лице в кръга на правомощията му по закон, по установения ред и форма, като в частта на установяването на отказа да бъде тестван за употреба на наркотични вещества от страна на жалбоподателя, на посочените в акта дата и място, материализира удостоверително изявление на издателя си, т. е. отнася се до съществуването на факти, възприети лично от длъжностно лице – издател. Същият е официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, който се ползва с презумптивна доказателствена сила за това обстоятелство съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. Жалбоподателят не твърди, а и не ангажира доказателства, че на посочена в акта дата е изпробван с техническо средство за употреба на наркотични вещества. Тъкмо напротив, събрани са доказателства с приобщеното писмо от ВМА-С. е видно, че

лицето се явило във ВМА-С. и е отказал изследване.

Съдът приема, че ПАМ е законосъобразно наложена на собственика на МПС, с което е извършено установеното от полицейските органи при извършената проверка нарушение.

С оглед изложеното процесната ЗППАМ е законосъобразна и следва жалбата да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на ответника следва да бъдат присъдени разноси в производството. В този случай присъждането на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, във връзка чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, поради което следва да се присъдят разноси в минималния предвиден размер от 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд - София -град, III отделение, 79-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. В. Г., ЕГН [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на ПАМ №3784/14.11.2024г. на мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

ОСЪЖДА Г. В. Г., ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], №10 да заплати на СДВР, сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение и 5 /пет/ лева държавна такса за издаване на изпълнителен лист.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.